

ALS GERMANS GOYTISOLO GAY, JOSÉ AGUSTÍN, JUAN I LUIS

Antoni Tuduri

Secció de
Genealogia de
l'Ateneu de Maó

Cap allà l'any 1960 va recalar as Castell una senyora de característiques molt especials. Es tractava d'una dona d'uns 60 anys, que llegia i escrivia en llengua francesa, anava molt maquillada i la seva cal·ligrafia, punxada i inclinada a l'esquerra denotava una educació selecta a un col·legi de monges d'alta societat. Es va allotjar a una pensió molt senzilla que hi havia a la cambra de la casa on els meus pares tenien una botiga que avui en dirien «multifuncional» a la que la senyora Emilia Mercadal, mare del capellà Josep Seguí, anomenava El Siglo, perquè deia que hi trobava de tot.

Aquesta senyora, no massa agraciada físicament (i amb un nas de considerables dimensions, ho dic entre parèntesi per no ofendre), fumadora impenitent de tabac roig, amb una dicció afrancesada per mor de la pronunciació de les erres i assídua clienta del restaurant España des Castell, regentat per Llorenç Porcel i la seva dona

Magdalena Melià, es deia Montserrat de Goytisoló i va establir una relació molt cordial amb un galifardeu de 15 anys (un servidor) que va durar fins el seu traspàs a Barcelona, on havia nascut a l'any 1898. Aquesta dona manifestava una educació molt acurada i semblava que, darrerament, la vida no li havia anat massa bé. La categoria de la pensió on habitava no era gens coherent amb el seu, presumiblement, distingit origen familiar.

❖ **PER AQUELL TEMPS**, em va regalar un exemplar d'un llibre escrit per un nebot seu, de nom Juan, titulat «Fin de fiesta», amb una dedicatòria que diu: «A *tía Montse, avanzadilla liberadora de la familia*». Així va ser com vaig tenir notícia, per primera vegada, de l'escriptor Juan Goytisoló Gay. El temps em va permetre saber que ell, Juan, tenia un germà major de nom José Agustín i un altre menor de nom Luis. El primer va ser un poeta notable, en tant que Luis és un destacat escriptor i acadèmic de la *Real Academia de la Lengua*. Juan, com és públic, ha estat guardonat amb premis com són el 'Cervantes' o el 'Nacional de las Letras Españolas' (2008), distinció que també ha rebut el seu germà Luis (2013). No vull oblidar a la germana gran, Marta, morta recentment.

I si us demaneu la raó d'aquesta introducció, respondré que el segon llinatge de la senyora Montserrat de Goytisoló era Taltavull i aquest llinatge és menorquí de soca-rel. La meua dèria genealogista m'ha induït a cercar els orígens de la *tía Montse* i he pogut esbrinar que sa mare es deia Catalina Taltavull Victori (ells ho escrivien amb la grafia acabada en «y» i per aquest motiu el biògraf dels Goytisoló, Miguel Dalmau, aventura una opinió gratuïta com és el possible origen anglès del llinatge. Queda molt ufanós, però és absolutament fals, com podrem veure a la plana web «genealogia dels menorquins», d'Antoni Guasch Bosch. Els 11 germans Goytisoló Taltavull eren fills de Antonio Goytisoló Digat i de la citada Catalina Taltavull Victori i, tot seguint l'ascendència de Catalina, podem veure que era filla de Josep Pere Taltavull Garcia (o Gracias) i de Clara Victori Roig. Cal apuntar que el casament entre Antonio Goytisoló i Catalina Taltavull és conseqüència de que els pares dels nuvis eren allò que en deien *indianos*, és a dir homes que havien fet fortuna a Cuba i havien tornat a Espanya, els dos a Barcelona.

La branca Goytisoló és d'origen basc, concretament de Lekeitio, i no en farem més menció, mentre que la branca Taltavull es remunta al casament de Lluç Taltavull amb Joana Milanés Cardona, celebrat a Maó cap a l'any 1560.

La branca Victori, de clara ascendència castellana (del castell de Sant Felip, és clar) comença amb el primer Victori, aquell soldat de nom Juan de Vitoria, arribat al castell i casat a la seva

capella cap a l'any 1561 amb Serampiona Comellas. Cal destacar que hi ha una curta distància entre els dos pobles d'origen dels llinatges Goytisoló i Victori. Entre Lekeitio i Vitòria només hi ha 88 km.

Com a detall anecdòtic, sembla ser que José Agustín Goytisoló va fer les pràctiques de les milícies universitàries al *Regimiento de Infanteria Mahón 46* i, segons el seu biògraf, va jugar a futbol amb la *Unión Deportiva Mahón* al començament dels anys 50. Un altre fet a comprovar consultant l'hemeroteca del **MENORCA**. D'altre banda, potser qualcú el pugui relacionar amb una cançó amb música de Paco Ibáñez: «*Palabras para Julia*», amb lletra basada en un poema de José Agustín i dedicada a la seva filla Julia Goytisoló Carandell.

Com sempre, afegir que un servidor té 123 graus directes de sang amb els germans Goytisoló, amb 16 bots mínims; Antoni Guasch Bosch té 141 graus, amb 15 bots i Rafael Aedo Pons té 48 lligams amb només 14 bots.